

III. CHAST

Pyrva glava NEUNIFORMENITE

Sutrinta beshe slyncheva, no gysta mygla se steleshe nad grada. Sjakash kyshtite, ulicite, parkovete – vsichko – bjaha potynali v mljako.

Emo ne byrzashe тази sutrin. Ne zashtoto beshe trygnal mnogo rano ot tjah, a zashtoto iskashe narochno da zakysnee. Dnes shtjaha da imat teorija po shloserstvo, vmesto da bydat na praktika v zavoda. A točno dnes ne trjabvashe da bydat v uchilishte. Dvete grupi – tova beshe celijat klas – shtjaha da bydat zaedno. I naj-veche Iskra i nejnite protezheta shtjaha da sa tam. Otvratitelno! A Emo ne mozheshe da gi ponasja.

- Emo! – chu toj zad gyrba si.

Obyrna se i vidja devetoklasnichkata, s kojato se beshe zapoznal vchera.

- Otkyde mi nauchi imeto?

- Az znam vsichko.

- Ja vizh ti!

- Zashto, uchudvash li se?

- Razbira se, da,

- Znachi se priznavash za pobeden?

- Da.

- I shte stanesh moj rob?

- Zavinagi!

- Dobre togava. Shte vyrvish vinagi do men.

- Shte vyrvja. No az ne znam dori imeto na svojata gospodarka.

- Nima?

- Da. Vsyshtnost, kak se kazvash?

- Nauchi sam. Ako nauchish, shte bydesh svoboden.

- A ti?

- Shte byda tvoja robinja.

- Ot robini ne se nuzhdaja.

- Taka li?

- Da. No ne chuvstvash li, che shte zakysneesh za uchilishte?

- A ti?

- Za men ne misli. Az trjabva da zakysneja.

- I az syshto, zashtoto ne sym mnogo uniformena.

- A zashto?

- Zashtoto... ne znam.

- Da ne bi da ima chistka?

- Shte ima. Dnes klasnata ni e dezhurna i ni obeshta da ni srezhe polite, ako sa kysi.

- A tvojata kysa li e?

- Da.

- Vizh ti!

- Zashto?

- Zajche, pyk nosi kysi poli.

- Nali trjabva da ti se haresam.

- Ti shte me nakarash da otkacha!

- Ne vjarvash li?

- Na teb ti vjarvam vsichko. Samo che njama da se opitvash da me spyvash v koridora.

- Njama. No ako ne mi obryshtash vnimanie?

- Togava mozhesh da hvyrlish s njakoj uchebnik po men ili, napravo, s chantata.

- Dobre.
- Ne e zle.
- Ne e, no vzh kakvo ima pred gimnazijata.
- Normalna rabota. Vsekidnevna gledka.
- No dneska chistkata kato che li e po-goljama.
- Daskalite sa jadosani.
- Ot kakvo?
- Ne znam.
- Pone polovinata gimnazija ne e vljazla.
- A kak shte vljazat, kato ne sa podstrigani i ne sa uniformeni.

- A ti podstrigan li si? Uniformen li si?
- Ne. I nikoga ne sym bil. No naj-vazhnoto, nikoga ne sa me vryshtali ot vhoda za takiva bezobrazija. Ako tezi sa se pobyrkali i vryshtat horata i im pishat otsystvija, az ne sym se pobyrkal , ta da vlizam prez glavniya vhod. Tolkova prozorci ima nashata staja!

- A az otkyde da vljaza?
- Prez nashite prozorci.
- Mnogo e visoko.
- Nishto. Az shte ti pomogna. Pyk i moite hora sa tam.
- A ako ni vidi njakoj uchitel ili direktora?
- Zatova, za da ne ni vidi nikoj, shte se katerish po-byrzo.
- Shte se opitam.

Kogato se promyknaha v dvora, bieshe zvynecyt za vlizane na uchitelite.

- Hajde, byrzo – izvika Emo na “zajcheto”, kogato stignaha pod prozoreca na ygyla, kojto beshe naj-udoben za katerene.

- Njama da moga.
- Shte mozhesh!
- Ne.

- Direktoryt shte dojde ej-sega!
- Shte se opitam.
- Hajde po-byrzo, che idva.
- Koj?
- Direktora...

I dokato Emo izreche тази дума, smajanite mu prijateli izdyrpaha v stajata momicheto.

- Ej, Emo, tvoeto zajche e mnogo pyrgavo – izvika mu Krystjo, kogato i toj beshe veche v stajata.

- Bila trenirala alpinizym – posheguva se Slavcho, kojto sedeshe do Stanislava i se usmihvashe radostno.

- Emo, az otivam v klas – izvika devetoklasnichkata i izskochi ot stajata, izpratena ot buren smjah.

- Ti napravi goljama senzacija, be, Emo – zahili se do ushite Krystjo.

- Zashto?

- Kak zashto? Ti si bil goljam trenjor po alpinizym.

- Shte trjabva togava da se kandidatiram za trenjor na gimnazialnija otbor na neuniformenite alpinisti.

- Gotovo! – tova go izreche edin toku-shto vljazyl “alpinist” ot drugija klas. – Emo shte byde starshi trenjor, a az shte mu byda mozhe bi pomoshtnik. – S tezi dumi toj pomogna na dve desetoklasnichki da se izkachat v stajata.

Skoro vsichki vljazoha v chas.